

stirajo in tako globoko sadijo, kakor so poprej stale, in dobro pritrldijo. Sadi naj se meseca sušca in aprila, dokler še ne poganjajo.

Vsako drevo, katero se v gozdu poseka, naj se brž z novimi sadikami posadi.

Tudi za njive, katerih ne moraš gnojiti in ti zato malo dobička donajajo, je bolje, da se s sadikami posadijo.

Da se živina po novih nasadih ne sme pasti, to se samo ob sebi razume. F. P.—k.

Uši pri živini.

Živina ima tudi po zimi sovražnike. Če je ne snažiš zadosti, kmalu bo drobnica ušiva in začne hirati. Treba jo je skrbno snažiti, skrbeti za topel hlev in mehko, snažno nasteljo. Če zapaziš uši, ugonobiš jih najlože, da 1 del petroleja, 3 dele saj in 3 dele vode vkupaj premešaš in ušive dele po ušesih in tilniku vribaš. Sam petrolej in živo srebro pa je močno škodljivo.

Sejmovi. Dne 15. decembra pri sv. Lovrenci v Prišlinu. Dne 16. decembra pri sv. Križi tik Slatine. Dne 17. decembra v Ljutomeru. Dne 18. decembra v Imenem (za svinje).

Dopisi.

Iz Maribora. (Lepa svečanost.) Ličen tiskani poziv iz tiskarne sv. Cirila nas je na praznik čistega spočetja Marijinega vabil v naše dijaško semenišče. Čestito ravnateljstvo je namreč priredilo svečanost ter dalo odgovorcem prijetno priložnost, da so se dostojno poklanjali in priporočali novemu višjemu svojemu pastirju in gospodarju. Blizo ob petih zvečer se je okoli prem. kneza in škofa zbralo izborna društva. Omenimo stolni kapitol, profesorje bogoslovja, ravnateljstvo duhovnega semenišča in bogoslovce, ravnatelja in več profesorjev c. kr. gimnazija itd. Točno ob petih se začne svečanost. Jedro pozdrava, katerega je govoril v ubranih besedah nadepoln osmošolec, je bilo: zahvala ranjemu knezoškofu za njih očetovsko ljubezen do semenišča in ponižna prošnja do sedanjega premil. knezoškofa, naj bode njih srce odprto semenišču, kakor je odprto njim srce vseh, ki so sedaj v semenišči in bode gotovo tudi vseh, ki jih vzprejmo še po slej v semenišče — v hišo, v katero, pravi, da — „vihar ne seže,

Prepir ne seže tukaj k nam,
Preveva mir pokojne veže,
Preveva ves preljubi hram,
In mlada sreča nam navdaja
Veselje, ljubav, sladki mir“.

Potem so se menjale jako mične in prijazne slovenske in nemške pesmice, ki jih je vodil več sedmošolec in popeval lepo mešani

kor semenišča. Nas je zlasti očarala pesem „Naše gore“. Na to so igrali semeniščani gledališčno veselo igro. Bilo je kaj smeha, zlasti, kedar je muhast sluga bogatina „Murnela“ nastopil. Po igri pridejo v procesiji vsi semeniščani; držeč goreče sveče v rokah, obstopijo višjega svojega pastirja ter jih prosijo blagoslova. Kako so knezoškofa dijaki v treh jezikih pozdravljali, tako so se njim prevzvišeni knezoškof tudi v treh jezikih zahvalili. Rekli so, da se veselijo na pomočnike v božjem vinogradu, ki bodo iz semeniščanov izrastli; opominjali so mladeniče, da naj lepo, nedolžno živijo, zlasti pa se naj tudi marljivo učijo in na tenko vbogajo. H koncu jih tudi blagoslovijo iz globočine svojega sreca. Ko so nam semeniščani še zapeli „Lehko noč“, morali smo se začeti domu spravljati. Semeniščanom pa naj pač plati Bog ves trud, sicer pa jim je bilo neko plačilo že tudi izvrstno izpeljanje bogatega vzporeda.

Iz Kapel blizo Brežic. (Veselje in žalost.) Ni davno, kar se je bralo, da je pri nas bila volitev župana, in da je bil izvoljen veliki pristaš Nemcev za župana, in z veliko muko, ker je imel mnogo posla, preden je pridobil stranke za-se. Tega mu je tudi bilo treba, dosti sladkih obljub in dosti jedi in pijače in tudi zvijače. Lovil je na vse moči pooblastila in še celo se je zatekel gori v Pišcece, da je od neke nemške vdove dobil pooblastilo. Stori se je pač vse, kar se je le moglo; namesto okrajnega komisarja si je najel g. Potočnika, najhujšega sovražnika vsega, kar je narodno, češ: ako bo kateri omahoval, pa ga bo omenjeni gospod ostro pogledal in to ga bo prestrašilo, da bo zvest nemčurškim zvijačam ostal. Naši „roti“, kakor tudi župan, so že visoko glavo nosili in ponosno se bahali, kako slavno da so zmagali. Bolj so bili ponosni, kakor slavni general Filipovič, ko je Turke premagal. Ali s to zmago še niso krone dosegli, kajti c. kr. okrajno glavarstvo je reklo: Vi morate še enkrat voliti: vaša volitev je neveljavna. Kar okupnilo jih je, ko so izvedeli, da je njih trud ves zastoj za zdaj. Zares usmiljenja vreden je naš g. župan, možič se je že čisto do dobrega bil oddehnal in si je gotovo mislil: No, zdaj sem že za tri leta zopet varen s svojo nemško omiko med ubogimi Slovenci. Toda nemčur obrača, Bog pa obrne. Zdaj bo se moral gosp. župan zopet na novo truditi in svoje janičarje za nov boj vaditi, ako hoče krono zmage doseči. Ako si vse noge izrabi in če tudi vedno župan ostane, tega pa ne bo dosegel, da bi našo faro ponemčil. Njega volijo nekateri in to ne iz lastnega prepričanja in po svoji volji, kakor to volilni red zahteva, ampak vsled zapeljave po mešetarih. Vem pa gotovo, da ne bo pri prihodnji volitvi manjkalo takšnih lačenbergerjev, ki sline cedijo po judeževi jedi

in pijači. Gotovo se jih veseli mnogo nove volitve, samo zato, da jim bo zopet kdo lačni želedec napolnil. Sram pač bodi vsakega, ki daje svoj glas za jed in pijačo in tako drugim občanom sramoto dela! Neki govorijo, da mora ta biti župan, ker zna dobro nemški in si je z gospodi znan, celo vinski brat. Jaz se dobro spominjam, da sta bila pred tem županom dva župana, ki sta za silo svoje ime podpisala, in sta še imela s kordonom dovolj posla, ali zdaj, ko imamo visoko učenega gospoda za župana, tudi ni naša občina nič na boljem. (Konec prih.)

Od Savinje. (Naši sosedje.) Da so nepremišljeno ravnali Braslovčani, ko so pri zadnjih občinskih volitvah večino starih, nevstražnih in delavnih mož na strani pustili ter vsled prigovarjanja neke stranke, ki se vedno ob času volitve za narodno delo, volili nove zastopnike, pokazalo se je kmalu. Občinske priklade povišale so se za dve tretjini, stranski dohodki občine zmanjšani so bili zdatno, kakor n. pr. pri oddaji sejemnine. Vožnja naše zloglasne brizgalnice na sprehod v Ljubljano gotovo ni malo stala. Dobili smo tudi novega občinskega sluga s krasno obleko, na katerej se leskečete črki „G. F.“, in to menda pomeni: „Gemeinde Frasslau“. Povsodi so narodni občinski zastopi odločno ugovarjali in se pritoževali proti ukazu deželnega šolskega sveta gledé nemškega pouka v šoli, naš občinski zastop pa je ostal v tej važnej reči čisto tih; saj tudi ni smel ničesa ziniti, to bi ne bilo nekemu gospodu všeč. Zadnjič imeli smo volitve v okrajni zastop Vranski in na veliko začudenje pokazali so se med izvoljenci možje (ako jih smemo tako imenovati), katerih gotovo zastopniki ostalega okraja ne bodo veseli. Čudno bode, ako se ne izvoli še kedaj tak, ki ima predolge prste, ali pa tak, ki je zopet skozi in skozi brezverec (ima še lahko druge grehe nad seboj) ter je dalje časa v spokorni hiši preživel. Tam se je pa lahko kje toliko koristnega naučil, da sedaj pri občini zvonec nosi. Obadva bila bi zagrizena nemškutarja, kakor je pri tacihi ljudeh že navada. Da taki možaki v občinski odbor pridejo, treba samo v prijaznosti biti z upljivimi ljudmi ali pa v sorodu in kumstvu. Bodimo torej pri prihodnjih občinskih volitvah dovolj oprezni, posvetujmo se o tej važnej zadevi z našimi predčastitimi dušnimi pastirji, ne gledajmo na tiste, ki nam ponujajo kupico vina ali grizljaj pečenke in volimo tiste, katere bodo nam naše gospodje priporočevali!

Iz Celja. Katoliškemu podpornemu društvu za vzdrževanje šole šolskih sester v Celji so blagovolili darovati, oziroma letnino plačati sledeči p. n. udje: Dva neimenovana 150 gld., Iv. Gabersšek, taj. okr. zast. 10 gld., Ant. Ribar, župnik na Planini, Kmecl Fr., posestnik v Celji, po 5 gld., Jak. Planinšek, duh. v pok., Gaberc

Mart. kapl. na Vranskem, po 4 gld., Lipovšek Fr. pos. v Medlogu, Krišpin Krišpinovič nad Laškim, Zupane Jos., cerkv. v Celji po 3 gld., Gobec Miha posestnik na Babnem, Hudovernik Leopoldina, gosp. v Celji, Lipovšek Jozefa, posestnica v Medlogu, Berglez Jan., žup. v Artičah, Šijanec Alojzij, žup. v Negovi, Kmecl Mat, krojač v Celji, Ostrožnik Lucija, posest. v celj. okolici. Škraber Miha, posestnik na Lavi, Hrašovec Jurij dr., odvetnik, Šah Matija, čevljar, Rotnik Blaž, duh. v pok., Kager Ferd., pasar v Celji, Dimec Ana, posestnica, Herič Terezija, Šmid Jan, bukv. Celji, Urek Andrej, župnik na Polzeli, Jurčič Jož., župnik v Dramljah, Rom Nace, kaplan v Novi cerkvi, Vrečer Ap, posestnica v Vojniku, Baloh Janez, posestnik na gornji Hudini, po 2 gld., Celjska Posojilnica 100 gld., Konjiška in Makolska po 20 gld., Mikuš Fr., dekan in nadžupnik v Konjicah, Mikuš Val., kaplan v Konjicah, po 5 fl., Černenšek Fr., kaplan v Vidmu, Schellander Antonija, gosp. v Celji, Schellander Ljud., urad. v pok., Pfeifer Neža, Rančigaj Mar., posestnica v Celji, Žičkar Jože, župnik v Vitanji, Štuler Jozefa, hiš. v Celji, Reich Ant., oficijal v Gradcu po 2 gld., Prešern Jan., žup. v Koprivnici 4 gld., Jazbec Rozalija, kuh. 3 gld. Več skupaj 18 gld. 24 kr. Bog plati vsem!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor vsako leto, tako so tudi letos nemški in drugi liberalci trobili v tem času, ko ni bilo posvetovanja drž. zbora na Dunaji, v svet, da se gotovo razbije „železni obroč“ t. j. edinstvo vseh nemških in slovanskih drž. poslancev, ki stojé doslej, tako v celem, na strani sedanje c. kr. vlade. Na srečo cesarstva pa se to ni izgodilo, ampak „železni obroč“ drži še dalje in upamo, da tako dolgo, dokler se ne odpravi ali vsaj popravi vse, kar so skovali prejšnje čase liberalci na škodo države. — Novi župan na Dunaji, dr. Prix je dobil najvišje potrjenje in tako bode še delovala liberalna večina v mestnem zastopu na dalje ter žela pohvalo judov in freimaurerjev. Upajmo, da se popne v njem kršč. manjšina kmalu že do večine! — Izvolitev F. Hagenhoferja iz okraja Hartberg-Weiz v drž. zbor je brž čisto gotova in z njim dobijo štajarski nemški konservativci vestnega poslanca in bode on, kakor pravi, tudi do drugih narodov pravičen. To že, ali knez Liechtenstein ne bode. — Blizo Gradca je bojda troje slov. učiteljev na nemških ljudskih šolah in to peče naše Nemce neznano hudo. Če je to krivica, kaj čemo pa mi potem, ko imamo toliko nemške gospode po šolah in uradnjah in to take, ki ne zna slovenski? — Na Koroškem mislijo slovenski rodoljubi na to, naj se ustanavlja, kjer je le mo-